A°. 1838. N°. 57.

DONDERDAG DEN 19den JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 15 Julij 1838.

Door den Heer Gouverneur Generaal *ad-interim*, is bij Gouvernements-Order van den 14 dezer, No. 200, aan den Heer Kapitein G. VAN DEN HEUVEL, op deszelfs verzoek, voor den tijd van *zes* maanden binnenlandsch verlof verleend, en dien ten gevolge het KOMMANDEMENT VAN HET BATAILLON JAGERS No. 27, *provisioneel* overgegaan op den Heer Kapitein V. W. DE VILLENEUVE, van hetzelve Bataillon.

De Kapitein Adjudant.
Bij Absentie,
C. E. HOEMANN,
2de Luitenant.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 16den dezer, de Fransche Schoener *la Cayennaise*, Kapt. C. Haugais, van Demerary.

Den 17den, de Nederlandsche Sloep *Trafalgar*, Kapt. J. H. Thomas, van Coronie, hebbende 2 dagen reis; Passagiers: Christina Kemper met haar kind, Christina Kup met haar kind en een bediende, de minderjarigen Alexander en William Mackintosh met een bediende, Charles Ferrier en de Slavin *Patience* van Plant. *Johanna Maria*, behoorende aan den Boedel Robertson.

UITGEKLAARD.

Den 14den, het Schip *Nicolaas Witzen*, Kapt. F. Lange, naar Amsterdam; lading: 477 va. Suiker. — Passagier: de Minderjarige J. T. Cordua.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten van Mei 1838.*)

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, 14 *Mei.*

In de zitting van het hof van assises der provincie Holland, Zuiderkwartier, van heden, heeft hetzelve de volgende zaken behandeld:

A. van Rooijen en M. van Weert, schuldig verklaard aan diefstal door meer dan een persoon bij nacht, de laatste, na reeds bevorens wegens misdaad te zijn veroordeeld geweest. Veroordeeld, de eerste, tot een jaar confinement, en de laatste tot 5 jaren tuchthuisstraf, brandmerk en tepronkstelling.

C. J. Rijnbroek, B. Bolk en J. Marens, de twee eerste schuldig verklaard aan diefstal met inklimming bij nacht, de laatste aan eenvoudigen diefstal. Veroordeeld, de twee eerste, tot een jaar confinement, de laatste tot een jaar correctionele gevangenis.

ROTTERDAM, 16 *Mei.*

Gisteren is alhier, ten half elf ure, met de engelsche stoompakket Transit, van Lissabon aangekomen en aan het *Hôtel des Pays-Bas* afgestapt H. M. de Keizerin van Brazilië, Hertogin van Braganza, en gevolg, reizende onder den naam van gravin van Mindello. Na dat Hare Majesteit in den loop van den dag audientie had verleend aan verschillende autoriteiten, als aan Zijne Exc. den Heer Staatsraad Gouverneur van Zuid-Holland, tot dat einde reeds vroegtijdig van 's Gravenhage overgekomen, den Heer Burgemeester dezer stad, de Heeren Consuls van Engeland, Zweden, Brazilië en Portugal, zijnde de tweede met eene bijzondere missie bij H. M. belast, voorts den Consul-Generaal van Portugal te Amsterdam, den Heer Baron Hochschild en Graaf Wrangel gezanten van Z. M. den Koning van Zweden en Noorwegen in 's Gravenhage en Hamburg, is H. M. dezen morgen ten zeven ure van hier per stoomboot naar Nijmegen vertrokken, om hare reis naar Beijeren voort te zetten.

BELGIE.

BRUSSEL, 14 *Mei.*

In het stadje Remich zijn uit de voornaamste gebouwen vier Belgische vlaggen uitgestoken.

Zie hier wat dien aangaande uit genoemde plaats aan den *Echo du Luxembourg* wordt geschreven:

»Laatstl. Vrijdag is in onze gemeente de vrijheidsboom opgerigt en met een driekleurig vaandel versierd geworden; weinig tijds daarna wapperde eene dergelijke vlag op het gebouw van de tolbedienden; Zaturdag stond eene andere op het schoolgebouw, en Zondag ochtend tusschen 4 en 5 ure kondigden pelotons-salvos aan, dat men eene verbazend groote vlag op de spits van het kerkgebouw ging plaatsen, hetgeen met de meest geestdrift geschiedde, waarop de vlag door menigvuldige geweerlosbrandingen werd begroet.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 12 *Mei.*

Eergisteren heeft H. M. haar eerste bal gegeven, sints Hoogstderzelver komst tot den troon. Omstreeks zes honderd personen waren genoodigd. De partij was zeer schitterend; de zalen van het nieuwe paleis van Buckingham, waarin dezelve plaats had, waren allerprachtigst verlicht en met draperien en zinnebeeldige voorstellingen versierd. H. M. opende het bal, en vereerde Z. K. H. Prins George van Cambridge met hare hand in de eerste quadrille.

H. M. was in wit satijn met zilver gekleed, had op haren linkerarm de versierselen van de orde van den Distel, benevens de ster in brillianten en het lint der orde. Gekapt met rozen en brillianten, en eene kleine *bandalette* besloot het geheel; diamanten oorringen.

Eerst laat in den morgen scheidde de partij, waaraan ook door de aanwezigheid van Strauss, met zijn vol orchest, veel levendigheid was bijgezet! De meeste leden van het koninklijk gezin, de hooge adel, het corps diplomatique hebben hetzelve bijgewoond. Onder het laatste bevond zich Mevrouw Dedel, de gemalin van den Nederlandschen gezant.

— Men leest in den *Courier*: »Z. K. H. de Prins van Oranje zal zich binnen weinige weken herwaarts begeven; er zijn vertrekken voor Hoogstdeszelfs ontvangst in gereedheid gebragt. Z. K. H. zal deszelfs Koninklijken vader bij Harer Majesteits krooning vertegenwoordigen en zal den Haag niet voor het laatst van Junij verlaten."

DUITSCHLAND.

ATHENE, 29 *April.*

De schier voleindig ligting der voor dit jaar tot de krijgsdienst ingeschreven jonge lieden, heeft van eene zijde, van welke men zulks het minst vermoedde, een hardnekkigen wederstand ondervonden. Hydra heeft zich tegen deze wet in vollen opstand gesteld. De bewoners begonnen hun verzet met den gouverneur des eilands, die zijnen pligt getrouwelijk vervullen wilde, in eene openbare vergadering te overvallen, en hem met slagen en stooten wreed te mishandelen. De vrouwen namen een groot aandeel daarin, en verkrabden woedende het aangezigt van den gouverneur. Nadat nu de vraag of men den ongelukkige geheel zoude doodslaan, met eene groote meerderheid van stemmen door het volk met ja was beantwoord, stelden twee kloeke, forsch gespierde mannen voor, hem liever als een hond te verzuipen; daar dit voorstel goedkeuring vond, zoo sleepte men den bloedenden gouverneur naar den oever, wierp hem in eene boot, in welke insgelijks de beide mannen zich plaatsten, die haar nu van wal stieten. De geheele bevolking liep ijlings naar den oever, om de executie mede aan te zien. »Welaan," riepen verscheidene stemmen den mannen in de boot toe: »Smijt dan toch den hond de boot uit!" — »Nog niet," antwoordden dezen, »wij zijn nog te digt bij het land, hij zou zich met zwemmen kunnen redden." Toen zij eindelijk op eenige geweerschots-afstanden van den oever verwijderd waren, grepen zij met overmatige kracht—niet den gouverneur, maar—de roeiriemen aan, en vloden met den ongelukkige, die, verrast, in zijne vermeende moordenaars zijne redders aanschouwde, naar Poros. Het op den oever verzamelde, bedrogene volk schuimbekte van woede en barstte in smaadredenen uit. Zoodra was niet van deze gebeurtenis berigt te Athenen aangekomen, of terstond begaf zich de minister van marine naar Hydra. Op aanrading van eenige, van boven de rotsen af roepende stemmen zette hij echter geen voet aan wal, maar vaardigde van boord eene bekendmaking aan de Hydrioten uit, waarbij hun vier dagen respijt werden verleend om tot de orde terug te keeren, bij gebreke waarvan tegen hen zonder eenige sparenis de strengste en nadrukkelijkst afdoende maatregelen zouden worden in het werk gesteld. Te gelijker tijd werd een groot aantal onzer garnizoenstroepen ingescheept, om tegenover Hydra de uitkomst af te wachten. Middelerwijl kwam eene deputatie der opstandelingen aan den Koning voor den Pireus aan, die echter als van muiters komende, natuurlijkerwijze werd afgewezen. Men zag nu in groote spanning den afloop van den zoo lankmoedig verleenden termijn te gemoet, te meer, daar de meeste kapiteinen en verdere officieren der Grieksche marine Hydrioten zijn, en dus, zoons tegen vaders, broeders tegen broeders, vijandig zouden hebben moeten strijden. De jongste berigten luiden intusschen zeer geruststellende. Nog vóór den afloop der vier dagen zijn de eigenlijke roervinken, uit vrees van te zullen uitgeleverd worden, heimelijk van het eiland verdwenen; en de zaak wordt als bijgelegd beschouwd.

BERLIJN, 11 *Mei.*

De voorvallen in Belgie, en de gemoederen opwinding in het Groothertogdom Luxemburg zijn allezins geschikt om de oplettendheid der bondsvergadering tot zich te trekken. Intusschen mag men vooraf zich verzekerd houden, dat de zoogenaamde *patriotsche* opwellingen der Belgen als zeepbellen barsten zullen. De goede Belgische *patriotten* moesten toch wel bedenken, dat zij niet slechts tegen Holland en de Duitsche bondsvergadering, maar zelfs tegen de bemoeijingen der Londensche conferentie — der groote mogendheden van Europa —

in het strijdperk willen treden, en zulks wel met de wapenen in de vuist, en dat hunne verklaring van *zich zelven te zullen helpen*, door de tegenwoordige Europesche politiek, die de instandhouding van den algemeenen vrede vastelijk beoogt, slechts kan veroordeeld worden. Men geraakt waarlijk in verzoeking, regt hartelijk te lagchen over het *patriottismus*, hetwelk den bewoners der provincie Luxemburg thans aangewaaid is, en hetwelk zoo verre alle spoor bijster slaat, dat het deze provincie, onder Frankrijks schild, zich tot een onafhankelijken staat wil doen verklaren. Frankrijk zal er wel dubbel op toezien, alvorens het dus opgedragene protectoraat der provincie Luxemburg aan te nemen. Want wel stellig mag men beweren, dat niemand de bevestiging en instandhouding van den Europeschen vrede meer wenscht en meer poogt te bevorderen, dan juist Koning Lodewijk Philips. Ook Leopold, Koning der Belgen is te verstandig om de tegenwoordige volksbewegingen in Belgie goed te keuren; Koning Leopold is door den wil der Europesche groote mogendheden op den Belgischen troon gezet, en hij waarlijk zal niet beproeven, zich aan het ten uitvoer leggen van een met de groote Europesche mogendheden den 15den November 1831 gesloten traktaat te onttrekken. Overigens achten wij het geheel overbodig, nogmaals aan te merken, dat de Duitsche bondsvergadering den strategischen omtrek der bondsvesting Luxemburg als Duitsch grondgebied zal weten te handhaven.

LUXEMBURG, 12 *Mei*.

De *Emancipation* spreekt van het wegnemen der Brabandsche vlag te Strassen als van eene daad van geweld, een vergrijp van hetwelk Duitschland zich behoorde te zuiveren. Integendeel kunnen al de Bondsstaten den generaal Dumoulin slechts dank weten voor al de daden van geestkracht, welke hij in het belang der Duitsche waardigheid volvoert. Zoo er vergrijp in de zaak van Strassen bestaat, dan ligt hetzelve alleen in de beleediging, welke eenige woelgeesten het Bondsgarnizoen hebben willen aandoen, door tegenover hetzelve te stellen eene vlag, vijandelijk aan het groote Duitsche verbond, hetwelk door dit garnizoen vertegenwoordigd wordt, en in de poging van onrust rondom de vesting te steken, in den rayon, waar het garnizoen last heeft de rust te bewaren. Maar volgens de verslagen der zitting van het committé, belagchelijkerwijze geheim genoemd, hebben de bewindvoerders in Belgie zelven het ongelijk der onruststokers en mitsdien het regt van den heer bevelhebber, om hun eene les te geven, erkend.

Het bevestigt zich al meer en op de stelligste wijze, dat de inwoners van Strassen geheel vreemd aan deze uittarting gebleven zijn. Zij, die den boom van eer voor den nieuwen burgemeester geplant hebben, dachten geenszins aan de vlag van den abt van Tongerloto; maar de agenten van het woel-kommitté beschouwden de gelegenheid als geschikt tot eene proefneming. Zij geloofden dat hunne poging bereids gelukt was en gingen reeds de overige gemeenten van den rayon onder handen nemen. Zij weten hoe vele francs dit telkenmale kost; om de eigenlijke gevoelens der ingezetenen bekreunen zij zich niet. Tot voorbeelding van een klein tooneel is er slechts een enkele raddraaijer, een vreemde avendturier noodig, b. v. een Trevisany, een staatkundig uitgewekene, held der komedie van Remich; werwaarts hij zekerlijk door het woel-kommitté afgevaardigd is geworden. Daarna wapperen eenige vlaggen, onverschillig waar, en van de daken in alle landen schreeuwt men *dat Luxemburg tot in zijne ingewanden, uit eigen beweging, uit eigene verontwaardiging bewogen is, enz.*

Op deze wijze tracht men de openbare meening te misleiden en, gelijk men dit noemt op de Londensche conferencie te werken. Doch ieder man van gezond verstand kent de waarde dezer gestereotipeerde en lang versletene volzinnen der revolutionnairen, en weten dat van al deze ijdele geruchten: *de loin c'est quelque chose, et de près ce n'est rien.*

DRUKFEIL. — Het Zegelnummer van de tweede Advertentie van den Heer B. H. KLOSTERMAN, geplaatst in ons vorige No., *staat*: 27531; *moet zijn*: 27532.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.